

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnilstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hštv. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Deželni zbor v Gradci.

Dnes se napolni iznova deželna hiša v Gradci ter bode, predno naš list izide, že tudi prva seja deželnega zbora h koncu. Ona pa se izvrši brž, kakor po navadi, brez posebne spremembe pa tudi brez posebne pomembe. Naš deželni glavar, gospod na Borlu, nosi se sicer rad za »štajarskega vojvodo«, toda v njem je premalo moža za to, da daje človek veliko na njegovo besedo in tako ostane njegov govor, da-si nikoli ne izostane o začetku zborovanja, malo ne — prazna šlama. Kar v njem napové, to se ali ne zgodi ali drugače, kakor on napové, kdo more torej dati kaj na njegovo besedo!

V našem deželnem zboru so nanreč čudne razmere. V njem nismo, kakor v državnem zboru, brez stalnevečine — ne, v deželnem zboru je gotova in velika večina v rokah nemških liberalcev, nemški konservativci in slov. poslanci stojé njim nasproti v manjšini in kar ni brez vsega, še ta manjšina si ni v vseh rečéh enih in istih mislij. Nemški liberalci imajo po takem lahko delo v vseh rečéh, ki so njim na srci: za-nje ni nikoli in nikjer strahú, da se v zboru ne sklene, kar njim ugaja, vse pa zavrže, kar ni njim po volji.

In kaj pride v zbor, v sklepanje? Kar liberalna gospoda v dež. odboru in druga hoče, sem ter tje tudi kaj, kar bi rada vlada, da se sklene. Predlog iz zbora, izmed poslancev samih, je le bela vrana in še to mora potem v kak odsek. V takem odseku pa so sopet liberalci v večini in pride torej iz njega poročilo o takem predlogu pred zbor — tako, kakor ugaja liberalcem. Umeje se, da se v zboru potem tudi tako sklene ne gledé na pravico ali krivico. »Lepa beseda«, da se prva povdarja, zadnja pa izgovarja, ali še celo v pravico prevstvarja — taka se že najde in vse je dobro, vsaj v liberalnih listih. O tem imamo že toliko izkušinj, da človeku preseda, naj se jih samo še spominja. Mi torej tudi ne maramo naših bralcev spominjati na take sklepe, kar smo jih doživeli v tem našem dež. zboru.

Žal, da doživimo k malu še več takih dobrohotnih sklepov! V tem zasedanji je predlogov, ki jih ima pred dež. zbor priti, neki že več k redu in kolikor smemo soditi po nemških listih, najhuji bodo gledé na ljudske šole, gledé na uradni jezik v občinah, gledé na nove železnice itd. Pri vseh enacih predlogih se ne gleda toliko na resnične potrebe, kolikor na koristi nemštva ali bolje reče človek: na to, da se nemškemu liberalizmu pomaga na noge, zatare pa pot do pravice konservativnemu, slovenskemu kmetu.

Teh predlogov še sicer ne poznamo po besedi, ali v listih, ki stojé v službi nemških liberalcev, razodeva se že dan na dan veselje čez nje — nam dovolje znamenja, da bodo trdi okovi, v katere nas tokrat vkuje liberalna gospoda v dež. zboru. Resnica, da ima vlada na Dunaji o tacih sklepih še zadnjo besedo, toda kaj čemo še pričakovati od nje! »Vrana vrani očij ne izkljuje«, pravi pregovor in na levo, na liberalno stran izogiba se v zadnjem času rada tudi vlada na Dunaji. Mi ne dvomimo ni za trenutje, da sklepe dež. zbora v Gradci sedanja vlada predloži h koncu tudi v najvišje potrjenje, če se tudi po njih slov. ljudstvo potisne — na steno.

Ali bodi tako! Nam ni treba strahú, sila še ni bila nikoli kaj prida, pa jej zato tudi obstanka ni. Česar je nam treba, to je zaupanje v nas, v našo pravico in ako smo vstrajni, bode zmaga na naši, na strani pravice. Poslanci naši bodo zagovorniki naši, naših pravic, naših koristij. Ne obetamo si, da njih beseda obvelja v tem zboru; to je skorej nemogoče, vendar pa ne bode »bob v steno«. Beseda, ki sloni na skali pravice, ostane in prej ali slej dobi moč, dobi veljavo. Nam gospóda, ki ima v Gradci moč v rokah, sedaj ni prijazna, vendar ni več tako drzna, kakor je že bila. In zakaj ne? Ker izpoznava, da stoji vse slov. ljudstvo za svoje poslance: pri vsaki volitvi propade nemškutar in za poslanca izvoli se vselej in z navdušenjem slov. mož

Tako delajmo naprej in vselej in pri vseh volitvah: to pa bode tudi najboljši odgovor na silo, katera se nam dela od gospôde, ki nosi svobodo na jeziku, v rokah pa drži okove.

Cerkvene zadeve.

Škofovska slavnost sv. Očeta Leona XIII.

Življenje Gospodovo na zemlji je bilo polno trpljenja. Med svoje je prišel iz nebes, in ga niso vsprejeli; otroci tega sveta so ga črteli in zalezovali ves čas njegovega blaženega življenja na zemlji; naposled so ga pahnili iz njegovega lastnega mesta, pribili na križ in mu prebodli srce: no zdaj bo vendar enkrat mir, zdaj so ga rešeni. Ubogi slepci!

Ponižni Kristusovi nevesti, sv. cerkvi, se ravno taka godi. Vsa stara zaveza ni imela drugega pomena, kakor pripravljati ua novo zavezo; človeštvo je z Izraelci zdihovalo več tisoč let po mesijanskem kraljestvu in blagru; ko je pa res prišlo, mililo se jim je pustiti stari, težki jarem in vsprejeti novo breme, sladko in lahko. Komaj se je sv. cerkev začela, že so jo pisano gledali — in bi se je zopet radi znebili! Ze prva krščanska rodbina: Jezus, Marija in Jožef, že prvi papež, sv. Peter, in prvi škofje, sv. apostoli, so imeli dosti trpeti. In ravno tako velika krščanska družina, sv. cerkev, v teku stoletij. Že tisočkrat bi jo bili sovražniki radi zadušili in pozobali, in brezbožni Voltér je prerokoval, da nje čez 50 let ne bo več. Vladarjev se nihče prav ne potegne za njo, sovražnikov ima brez števila, ki rovljejo proti njej skrivno in javno; sam hudič je njihov vodja. Poglavar sv. cerkve, rimski papež, nimajo druga, kakor svojo hišo in vrt; vse drugo so jim Taljani poropali; pa še v svoji hiši so sv. oče jetnik in živijo od samih milodarov.

Tako plava ladija Petrova, sv. cerkev, med strašnimi viharji proti večnosti. Ko bi ji ne bil Kristus obljubil večnega obstanka in pričujočnosti, človek bi včasi res mislil, da se bo pogreznila v divjih valovih. Ali preden je šel Kristus Gospod v nebesa, je rekel zbranim apostolom, ki so bili žalostni, da jih zdaj zapušča: Nič se ne bojte, jaz sem svet premagal; le pojdite po vsem svetu in učite vse narode, učiti jih spolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal; in glejte, j a z z e m z v a m i vse dni do konca sveta. In tako govori tudi naslednikom sv. apostolov, namreč škofom in vsem oznanjevalcem sv. vere, posebno pa rimskemu papežu. Ne, ladija Kristusova se ne bo nikdar pogreznila in ne bo nikdar premagana. Bog jo čudovito vodi, kakor nekdanj Izraelce v obljubljeni deželo. Toliko sijajnih zmag ne more nobeno kraljestvo naštet. Zgodovina pové, da je iz najhujih bojov vstala zmagovita v novem. večjem blišči. Med vsem žalostnim preganjanjem jo Bog krepil in tolaži. Razen drugih milostij pošilja velike može in jih napolnjuje s svojim duhom, da jo osvetlujejo pred narodi; to so veliki papeži, škofje, učeni in svetniki, neštivilni in svetli, kakor zvezde na nebu. V sedanji dobi pa nam je dal Leona XIII., našega papeža, pravo »luč z neba«, kakor ga imenuje staro prerokovanje. Nadalje je v zadnjih letih obsipal Gospod svojo nevesto, sv. cerkev, z večimi veselimi slovesnostmi ali jubileji: Leta 1867 je obhajala sv. cerkev osemnajststoletni spomin mučeniške smrti sv. Petra in Pavla, 1871 jubilej zmage kristjanov čez Tuke. 1874 sv. cerkvenih učencikov Boventure in Tomaža Akvinskega, 1880 očaka zahodnih menihov, sv. Benedikta. 1886 sv. Alfonza Ligvorija, 1886 je bilo sveto leto, 1888 jubilej zlatomešnika Leona XIII.,

1890 trinaeststoletni spomin povišanja Gregorja I. Velikega na prestol sv. Petra, in dvestoletni spomin smrti zveličane Marije Margarete Alakok, 1891 prelepi jubilej sv. Alojzija, in še več drugih slovesnostij. Letos 1893 pa zopet jubilej! Ni se zabadavo pri zlati maši Leonovi vzdigovala proti nebu goreča molitev iz srca in ust neštivilnih zvestih sinov in hčera rinskega papeža — podrla je do Vsegamogočnega, in dal nam je škofovski jubilej sv. očeta, to je slovesnost, v kateri se slavi spomin, da so Leo XIII. že 50 let škof. Takih slavnostij pa je zelo malo; Pj IX. so jo obhajali leta 1877, pred njimi pa morebiti še nobeden papež. Pa več ko stara dva donášata živeža mladičem v gnezdo, Lolj čivkajo in bolj široko zevajo s kljunčki, da bi kmalu zopet mastna gosnica pobožala goltanec. Katoličani že namreč za naprej prosijo Boga, da bi dal sv. očetu večakati dni sv. Petra ali vsaj biserno sv. mešo. Za zdaj pa vredno slavijo škofovski jubilej in hvalijo Boga, da je Bog dodelil sv. očetu milost, da že Leo XIII. tako dolgo in tako vspešno delujejo. (Dalje prih.)

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Devica Marija v Puščavi 4 gl. 74 kr., Sv. Rupert v Slov. gor. 4 gl., Sv. Jurij na južni žel. 21 gl. 7 kr., č. g. J. Vreže 2 gl., Sv. Lovrencij v Slov. gor. 10 gl., Solčava 11 gl. 38 kr., Sv. Franc Ksaverij 6 gl. 47 kr., Kozje 5 gl., Olimje 2 gl., Sv. Vid na Planini 8 gl., Šmarje 5 gl., Griže 40 gl.

Gospodarske stvari.

Naša vprežna živina in nje rabljenje.

Če hoče kmetovalec svojo kmetijo redno in vestno obdelovati, potrebuje raznih strojev, različnega orodja in pridnih rok svojih poslov. On ima hlapce, stroje, druge priprave in orodje za poljedelstvo, a vse to mu ne zadostuje; kajti kako naj bi kmet težki voz domu spravil, kako svojo njivo zoral?

Ta in podobna težka dela opravlja mu — živina. Kmet pa se mora pred vsem v ta namen preskrbeti z močno živino, kajti dela na polju, ki so živini odločena, niso nikakor lahka.

Drugo, kar mora kmet pomisliti, pa je, da nima nikdar več ali manj živine, kakor je za delo potrebuje. Kajti če ima volov čez potrebo, bo jih težko redil in bo ta reja precej draga, ker bi bila živina brez dela — brez hasni in hlevu. Če pa je premalo živine pri hiši, zanemarja se delo, se ne opravi v svojem času in če kmet hoče vse o pravem času storiti, muči svojo živino, ki se preveč napenja in s tem jako utruji. Če toraj živino kupuješ, omisli si dobro t. j. močno in svojemu posestvu primerno živino: če imaš svoje njive v bregu, tedaj je oranje težavno in zato potrebuješ močnejše živine, kakor oni, ki je v ravnini. Lažje se oborava polje, če se njive držijo, kakor če so raztresene.

Navadno rabijo se za delo konji in voli, redkeje biki in krave. Krave se posebno pri manjših posestvih z jako vgodnim vspehom rabijo in niso za delo nič ali le malo slabše, kakor voli.

Moč konj ali volov je jako različna in se ravna po raznih plemenih; vsakdo razločuje konje že po velikosti in ve, da je solnograški velikan primernejši za težke vozove, kakor mali ogerski konjič. Ravno tako je pri volu: to ali ono plemo je izvanredno močno, ono bolj slabotno. Kadar se gospodar preskrbuje z živino, mora pomisliti, če ima dela za celo leto ali ne. Zato je dobro, da ima posestnik razun konjev tudi par volov ali če je posestvo večje, po več parov.

Živine ne sme kmet k delu preveč priganjati ali je preobložiti s kako pezo: kajti to jemlje živini zelo hitro vso moč in kmalu je nerabna. Zmerni delo, redna in dobra hrana in lepo ravnanje ti ohrani živino dolgo časa pri močéh. Na delo naj sledi počitek in ta bo živini zopet potrebne moči povrnil. To ne velja samo o volu, ampak tudi o konju.

Po tem takem je živina, ki nas mnogo let trpi in nam v zmernem delu polje obdelava, mnogo več vredna, kakor ona, katero celi dan trpinčimo tako, da vsa mokra v hlev pride. Ne ta, ampak ona ima veliko več moči; to smo z prevelikim mučenjem ob vso moč spravili, a ona je sicer tudi mnogo storila a si je vselej po zmernem delu zopet močij nabrala.

A le poglej kmeta, kako je navajen ubogo svojo živino naganjati in pretepati: če zmanjka volom pred težkim vozom ali plugom moči, natopa jih nevsmiljeni hlapec, češ: nočejo vleči, a resnica je — ne morejo, če so že celi teden težko delali in le malo, premalo mirovali.

Predpoldne kakor tudi popoldne naj se konjem in tako tudi volom privošči kake dve uri počitek, da se nakrmijo in krmo vsaj nekaj prebavijo. To se le redko kedaj tako zgodi, posebno se konji k delu priganjajo. Toliko, da so svojo hrano požrli, že so zopet pred plugom, vozom ali težkim strojem. Tako potem nikakor ni čudno, če nobeno prigovarjanje ali tepenje nič ne izda: žival nosi polni trebuh seboj in ta ga teži, ker ni vtegnila hrane prebaviti, ni si vtegnila novih močij zadobiti. Pač pa konji, ki so dovolj časa počivali, čili in veliko močnejši po počitku in zato bolj naglo delajo. Čas toraj ni zgubljen, če so konji počivali, kajti delajo potem dvakrat bolj pridno in kmet ni na zgubi.

Navada je, da se voli v največji vročini ne rabijo in zakaj bi se konjem počitek ne privoščil? Pa tako nenaravno ravnanje ne ostane brez zaslužnega plačila, ki se ravno pri konjih najbolj pokaže: če rabiš svojega konja pametno, opravljal ti bode težka dela dvajset in več let, če pa ravnaš z njim, kakor je sploh navada, pustil te bode že čez pet ali šest let na cedilu.

Velike važnosti je različna vprega živine. Navadno se nahajajo pri kmetih stari težki, neokorni vozovi, ki so sicer trdni (to kaže njihova starost) a so že marsikakega vola prezgodno ob moči spravili.

Voz naj se napravi lahek a vendar trden; spreten in lahko premakljiv. In kadar voz nalagaš, pazi, da ga ne preobložiš, ali preveč jedno stran naložiš. Vprega naj ne bo predaleč od naloženega bremena, ker se lažje vleče, kakor če je živina prav na dolgo vprežena.

(Dalje prih.)

Posojilnica v Vitanji.

Zadružnikov je bilo pri tej nadebudni posojilnici koncem 1891: 176, med letom 1892 je pristopilo zadružnikov z glavnimi deleži po (5 gld.) 142 ter so vplačali v gotovini 715 gld. in 31 zadružnikov z opravljenimi deleži po (1 gld.), ki imajo v gotovini 68 gld. Odstopila sta dva zadružnika. Skupaj je bilo koncem 1892: 349 zadružnikov ter imajo v deležih 1778 gld.

Stanje danih posojil povzdignilo se je od 36.245 gld. 94 kr. (koncem 1891) do 64.033 gld. 57 kr., torej za 37.786 gld. 62 kr. Posojila so dana večinoma na zadolžnice; menice rabijo se le izredno malo. Število vložnikov je narastlo od 36.133 gld. 54 kr. do 72.633 gld. 76 kr., torej za 36.500 gld. 22 kr.

Za dodrodelne namene se je vsled sklepa občnega zbora dne 28. marca 1892 na račun leta 1891 darovalo: Dijaški kuhinji v Celji 10 gld., katoliškemu podpornemu društvu v Celji, 10 gld. družbi sv. Cirila in Metoda v

Ljubljani, 10 gld. in za popravo podružnice Matere Božje v Vitanji po 10 gld.

Prvim trem društvom se je na račun čistega dobička od leta 1890 darovalo vsakemu po 5 gld., skupaj toraj 15 gld. vsled sklepa občnega zbora 31. marca 1891; skupaj se je vporabilo torej od čistega dobička v prvih dveh letih 1890 in 1891: 75 gld. Tudi od čistega dobička v letu 1892 se bo vporabila primerna svota za dobre namene. Naznanilo o tem sledi v prihodnjem letnem sporočilu. Ves promed Vitanjske posojilnice je v letu 1892 znašal 142.606 gld. 15 kr.

Hranilne vloge se sprejemljejo od vsakega in se obrestujejo po 5% (5 od 100). Posojila se dajejo samo le zadružnikom po 5% (6 od 100). Uraduje se vsak četrtek od 9 do 1/2 12. ure dopoldne. Ob četrtkih popoldne se sprejemljejo prošnje za nova posojila. Ob drugih dnevih naj ne hodi nihčér tjakaj v posojilničnih zadevah. Če je v četrtek praznik, pa se uraduje v petek.

Vsem dolžnikom se ostro naročuje, da ob vsakem polletnem plačevanju obresti odrajtujejo tudi najmanje 5% na glavnico (pet goldinarjev od sto dolžnih goldinarjev.)

Sejmovi. Dne 8. aprila v Dobji. Dne 10. aprila v Mariboru, pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, v Koprivnici, v Rogateci in v Vojniku. Dne 12. aprila na Vranskem. Dne 13. aprila na Bregu v Ptujih.

Dopisi.

Iz Brežic. (Čitalnica. Gledišče.) [Konec.]

Gospod dr. Šmirmaul pa ima slej, ko prej blagajnico. Zelimu mu, da bi se mu, kot našemu finančnemu ministru, posrečilo gmotne razmere tako daleč zboljšati, da bi se mogle zdaj, ko že oder in celo svoj glasovir imamo, tudi druge reči omisliti; najbolj so nam, se ve, da podobe odličnih Slovencev na srcu, ker vsako čitalnico dičijo take, zakaj bi jih pa pri nas nekaj ne imeli? Tudi ostali odborniki so obdržali svojo čast, se ve, da le, ker jo zaslužijo. Ko so se vse točke rešile, zaklical je gospod dr. Firbas svitlemu cesarju krepek živio; za njim je zadonel iz vseh grl po zborovalnici res frentičen trikratni živio, dokaz, da se ljubezen do svitlega cesarja ni samo v nemških srcih naselila, temveč, kakor cela zgodovina govori, še bolj v zvestih slovenskih. Malo urico pozneje pa smo prav po velikomestni modi nevstrpljivo čakali, da se vzdigne zavesa našega odra. Ozirali smo se po navzočih in srce nam je veselja kipele, ker toliko gostov, odličnih gostov, že dolgo nismo imeli. Oglasi se zvonec, zavesa gor; na ukusno, celo elegantno opravljenem prizorišču se je začela igra »Stara mesto mlade«. Ta igra, poljski proizvod, je fina salonska igra brez velikih idej. Ali pojedini značaji so tako naravno črtani, da jih ni treba še posebej študirati. Igralo se je res dovršeno! Gosp. diletantskemu ravnatelju Sventnerju moramo res čestitati, da ima take igralne moči. Najbolj nas je zanimal ekslajtnant. Gosp. Brovet je naredil iz te vloge res več, kako moremo n. pr. pri Vas v Mariboru pričakovati. Predstavljal je tako dobro tega parasita, da se je vse smejalo. Zelo dobro je rešil gosp. Planince ulogo od zaljubljenosti malo raztresenega zdravnika. Žalibog je bila ta uloga labudovo petje g. Planinca recte Rauterja na našem odru, ker on je povišan in zapusti Brežice. Hvalevredno je igral g. Vran ulogo sluge, le maska je bila malo — drastična. Boljše starikave kokete, kakor smo jo ta večer videli, si ne moremo misliti. Se ve, da je tudi naša najivna ljubimka, gospa Jelica svojo najboljšo dovršila tako, da

je igranje bilo v obče izvrstno. Lepo je končal ta večer. Z zadoščenjem smo zapustili dvorano. Upamo, da bode drugokrat zopet tako, le v igrah želimo kake spremembe, namreč nekaj poljudnega.

Iz Maribora. (Izseljevanje.) Kaj imajo naši Štajarci, ki se v Brazilijo selijo, pričakovati, razvidi se iz pisma rojenega Amerikanca, ki smo ga nalašč v tem oziru pismeno vprašali. Njegov odgovor je, se ve, da celo kaj drugega, kakor so zmotljive obljube Udinskega črnega agenta, ki še zmiraj svoje tipalnice na lepo Štajarsko potiska, češ, tu so ljudje najbolj puhle pameti. Takim je treba le krasne obljube delati, pa se že vdajo. Vrata pokažite takim, ki vam pridejo Brazilije in njenih denarjev priporočati! Če to ne izda, pa jim pokažite ileskovicu, boljšega taki ljudje pač niso vredni. Amerikan pa nam piše: »... Kar vaše izseljence zadeva, bode se pač redkokateremu njegovo upanje vresničilo, če misli, da mu bode tu boljše šlo, kakor pri vas. Kako je v Braziliji, pa je težko popisovati. Res je še v Ameriki dosti zemlje puste, pa bi kruha še za dosti ljudi rodila. Ona se tudi še dobi po nizki ceni, toda vse to zahteva denar in zraven je potrebna živina in orodje mora k redu biti, pa se ve, da tudi kako stanovanje, naj bode še tako priprosto. Vse to pa stane veliko truda in denarja. Kdor ima torej kaj denarja in krepke roke, more še tudi zdaj do kakovšne blagostalnosti se povzdigniti. V mestih pa je prav malo dela najti, posebno za novopriselnike, zakaj dovolj dosti jih je tu ter brez dela blodijo okoli. Zbrihtani Amerikan si namreč za vsako delo izmisli mašino, ki mu dosti človeških rok nadomestuje. Res čuditi se moramo, koliko se ravno v toti reči pri nas dosegne le za to, da se vsegamoženi denar zadobi ali ohrani. — Želim vam vse dobro in vas spoštopno pozdravim ter ostanem vaš prijatelj z vsem spoštovanjem vdan S. . . d. . t.«

Iz Jarenine. (Pri občnem zboru) kmečkega bralnega društva v Jarenini so bili 25. marcija t. l. izvoljeni v odbor: Leopold Zupanič je predsednik, Jakob Rošker pa podpredsednik; Frančišek Jančič je tajnik; Ignacij Zupanič pa blagajnik; Frančišek Platejs je odbornik; Janez Sekol in Martin Cvilak pa sta namestna odbornika. Kmečkemu bralnemu društvu pa je daroval Janez Gornik, do 1. aprila c. kr. cestnar v Leitersbergu, sedaj pa v Lebringu, 56 knjig, za katere mu izreka najprisrčnejšo zahvalo Odbor.

Iz Negove. (Opiraje) se na § 19. tisk. zakona želim, da javite sledečo bitstveno popravo: Nek dopisnik iz Negove, s podpisom »Negovčan« je v »Slov. Gosp.« št. 11 z dne 16. t. m. str. 86 rekel: »Drugič pa bržkone obelodanim moral: žalostno prikazen o naši novodobni (ne Negovski več), ampak o Berolinski šoli!« Odločno izrekam: Ni res, da bi bila naša šola »Berolinska«, ampak ona je vseskozi Avstrijska, postavna, lojalna (sic) in patriotična; tudi strogo krščanska je. Bog, da bi povsod in vse tako bilo! Ako treba, dokazalo se bode to pred sodnijo.*)

Radoslav Dragotin Budna,
nadučitelj in šolski vodja.

Iz Pilštanja. (Požar.) Na cvetno nedeljo zvečer po osmi uri je nastal v gostilni g. Bestelaha ogenj, ki je hišo in hlev v kratkem času uničil. Strah je vse tržane gnal na gorišče. Malo kje je ogenj tako nevaren, kakor pri nas, ker na našem bregu vode pomanjkuje. Prihitela je res Kozjanska požarna bramba čudno naglo in si je z domačimi farani, ki so od vseh stranij pri-

*) Akoravno nas § 19 ne veže, tega popravka vsprejeti, vendar mu damo prostor v listu, naj si bralec sam napravi sodbo o njem. Narobe pa dela g. nadučitelj, da odlaga svoje dokaze do pred sodnijo, kajti sodnija ima drugih opravkov dovolje, za njegove dokaze, težko, če mara, pač pa pričakuje bralec od g. nadučitelja dokazov — za njegov popravek. Uredništvo.

vreli nesrečnežem na pomoč, veliko prizadevala, za kar ji vsi tržanje srčno zahvalo izrekajo, a kljubu vsemu temu bi se bil lahko čez noč celi trg v razvaline spremenil, če nas ne bi bil ljubi Bog tako dobrotljivo vetra obvaroval. V največje nevarnosti je bil skedenj gosp. Schmidta, ki je od pogorelega hleva komaj 1 m oddaljen, in vendar nepoškodovan ostal in pa tudi druge hiše, ki so slamo in s škodljami krite! Hvala toraj Bogu, da se nas je usmilil!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Svitli cesar so poklicali eksc. dr. Franca Smolka in grofa Karla Kinsky v gosposko hišo drž. zbora. Po takem torej dr. Smolka ne stopi popolnem iz političnega življenja. — Vlada prevdarja, ne kaže-li, da se državni proračun začne vsako leto še le od dne 1. julija, ne pa, kakor doslej, z novim letom. Tako ga utegne drž. zbor vselej v pravem času dognati, ne pa, kakor je sedaj, še le potem, ko že premine vsaj četrto leta. — Pri c. kr. pešpolkih dobi vsaka stotnija po deset mož več, kakor jih je imela doslej. Pri 25 polkih se je to že zgodilo, pri drugih pa se zgodi še letos, ali vsaj prihodnje leto.

Štajarsko. Našim liberalnim Nemcem se godi predobro, zato pa jim raste greben in radi bi tudi svoje konservativne rojake spravili pod-se, češ, da bode potem kmalu vsa dežela naša — edina ter nemška. Drž. glavar, grof Wurmbbrand cika zato nekaj na konservativno stran, pač ne zato, ker je konservativec, ampak zato, da potegne nemške konservativce na-se in jih tako nazadnje vpše v nemški koš, da se v njem zgubijo v liberalizmu, če se jim to hoče ali noče! Ali mu gredó na limanice? — Graški obrtniki želé, da se osnuje zaveza vseh obrtnih zadrug v Gradci; v njej bilo bi lažje delo za skupne koristi. Resnica, naj bi le ne bilo za tako zavezo treba tudi plačila.

Koroško. Pokojnemu knezoškofu P. Funderju postavijo v maji spomenik in sicer v Grebinji, njegovem rojstnem kraju. — V Winklernu so imeli šolarji javni ples in sicer sredi posta. Lica so jim neki kar žarela od veselja in nemški listi nimajo besede za grajo, še celo šolska gosposka zavija se — v molčanje. To so vam lepe reči! — V Pliberku je zgorelo 35 hiš in 13 gospodarskih poslopij. Najhuje je zadelo uboge delalce v rudnikih, cerkev, šolo in župnišče ni trpelo škode.

Kranjsko. Dne 1. aprila je »Slov. Narod« izpolnil svoje 25. leto ter je izšel ta dan v posebni, slovesni obleki. Kakor je znano, tekla mu je zibelka v Mariboru. — V Ljubljani sezida se hiša za gluhoneme in slepe reve. Stroški za poslopje šteje se na 150.000 fl. in prostora bi bilo za kacic 100 rev. Vodstvo pa dobi v zavodu duhovščina, kar bode le na korist zavodu. — V Kočevji postavi premogovska družba iz Trbovelj 14 hiš za delalce, ki stojé v službi te družbe.

Primorsko. V Gorici so dobili za veliko noč omnibuse t. j. velike vozove za 36 ljudi; v njih se vozi človek za mali denar na vse kraje mesta, po leti pa neki tudi iz Gorice v Gradež, kjer so morske kopeli. — Lah bi radi v Trstu imeli laško vseučilišče, vlada jim še doslej ne mara ustreči, kajti za tako učilišče ni prave potrebe, pač pa veliko nevarnosti, ker bi prišlo še potem več laških uradnikov in v take službe, kjer bi bili domačim na kvar. Slovenci so zato zoper laško vseučilišče in po vsej pravici.

Hrvaško. V Reki imajo hrv. gimnazijo, ali ona

je madjarski vladi na poti ter se neki preseli v Šušak ali Senj, v Reki pa ostane samo laško - madjarska. — Na Hrvaškem se snuje neki nova politična stranka t. j. nemška. Bolje bi njej stalo ime: judovska stranka, kajti pravih Nemcev ni, pač pa govorijo judje ondi najrajši nemški.

Ogersko. Znano je, da cesarja še letos ni bilo v ogersko »glavno in prestolno mesto«, bahate Madjare pa to boli in bi radi, da pride svitli cesar zopet tje. Dobro, toda gospôda naj se obnaša drugače, viteško ne pa divjaško, kakor lani o vseh svetih! — Eötvös, vodja skrajne levice v drž. zboru, pada se v Turin — h Kosuthu. Nerazumljivo zaslepljenje!

Vunanje države.

Rim. Kardinal rimske cerkve, Ahil Apolloni je umrl v ponedeljek po veliki noči v 70. letu svoje dobe. — Romarjev je bilo v zadnjem tednu sila veliko a sv. oče Leon XIII. niso mogli vseh vsprejeti: kako pa bi bilo to tudi mogoče! Slov. romarji pridejo pred sv. očeta dne 15. aprila.

Italija. Kedar dojde nemški cesar v Rim, priredi mu kralj Umberto veliko vojaško ogledovanje ali revue. Se ve, da taki junaki, kakor so nemški ali avstrijski, niso laški vojaki. Po vrhu pa še tako ogledovanje stane denarja, veliko denarja, odkod ga naj vlada jemlje! — Knez Sciarra je prodal drage podobe, svojo lastnino in vendar ga je sedaj obsodila sodnija, da plača milijon lir v drž. blagajnico za to, češ, da je prodal zaklad države. Tudi taka sodba je mogoča le v »blaženi« Italiji.

Francija. Kdo ima voljo biti za ministra? Tako kliče predsednik republike, Sadi-Carnot, že osem dnij in ponudil je to čast že večim možem, ali doslej še zastonj. Težko pa je tudi v tej republiki biti za ministra, saj nihče več ne uboga, nihče ne spoštuje ni oblasti, ni postave. V takem neredu je sedaj republika, ki se pri naših liberalcih toliko oboževa.

Anglija. Zoper načrt irske ustave se ščuje po vsej državi, celo ženske so zoper njo. Na hvalo pa lahko rečemo, da se lord Gladstone drži v tej reči vrlo in ni še nemogoče, da zmaga. Tembolj bode pa potem ubogo irsko ljudstvo veselo ustave.

Nemčija. Knez Bismarck je obhajal dne 1. aprila svoj 78 rojstni dan in torej je prišlo kacih 3000 Holsteincev k njemu, da mu častita ali more biti le demonstrira zoper to, da cesar ne mara več za Bismarcka. — Volilna pravica se razširi in dobijo pravico tudi taki, ki je doslej niso imeli. Nekaterim poslancem pa to ni po volji in tudi v gosposki hiši v Berlinu ima postava veliko nasprotnikov. Katol. osredje je edino in vse za to postavo.

Rusija. Carska rodbina prebiva sedaj v Jalti. V politiki se približuje ruska vlada Nemcem in je posebno carevič za to, da se izvrši sporazumljenje med obema državama. Čemu bi si bili nasprotnici? To je resnica, da nimate uzroka, spravite se torej lahko, ako le hočete.

Bolgarija. Poroka kneza Ferdinanda bode v tej polovici meseca in je dvorec za kneginjo že sestavljen. Kneginja dobi neki od sv. očeta Leona XIII. »zlato rožo«.

Srbija. Volitve za skupščino so bile liberalcem sicer poprek ugodne, toda prav jih le-ti niso veselili. To se vidi iz tega, da se liberalno ministerstvo ruši in minister za ministrom jemlje slovo, češ, da si ne upa pred novo skupščino. Mlad kralj, pod varuhi, ni najboljše naprava!

Turčija. Sedanji sultan ima veliko spoštovanje do sv. očeta v Rimu in torej tudi do katoliške cerkve. Vsled tega dovoli rad, če se kje postavi cerkev ali šola

katoliška. V zadnjem času je nastalo več novih šol, čisto katoliških v Armeniji.

Afrika. V Egiptu bi se radi iznebili angleških vojakov, toda doslej je bilo še vse zastonj. Kjer ima Anglež svojo nogo, od ondot ga človek ne premakne zlepa.

Amerika. Bode-li razstava v Chicagu odprta tudi o nedeljah, o tem se pričakajo sedaj oblasti. Po ameriških ustavah bi ne bila odprta, premišljuje pa se vendar-le že tudi v Ameriki, ne kaže-li je odpreti tudi v nedeljo, kajti veliko ljudij pride k razstavi in ne more ondi dolgo ostati: njim bi bilo prav, če si razstavo ogledajo že tudi v nedeljo, da morejo poprej oditi.

Za poduk in kratek čas.

Smrtni angelj na zemlji.

Pravljica, poslov. Fr. Fr.

»Mama, zakaj umrjejo ljudje razne starosti?« Tako je vprašala mala hčerka svojo mater med potjo, ko ste se vračali iz pokopališča domu. »Hočem ti povedati prigodbo, Jelika, reče mati, da boš vedela«. Deklica vesela, da bode slišala zopet zanimivo prigodbo od matere, vsede se na stolec materi k nogam, ter vestno poslušala sledečo prigodbo:

Čez pol stoletja po stvarjenju sveta, poklical je Bog enega izmed angeljev pred svoj prestol. Angelj pride, prikloni se sedemkrat globoko pred Gospodom, kateri mu takole govori: »Vstvaril sem ljudi in dal sem njim zemljo za prebivališče, da se na njej pripravljajo, enkrat tukaj v nebesih meni služiti in z menoj se veseliti. Zapovem ti, podaj se na zemljo, poišči ljudi, kateri so voljni, trudapolno zemeljsko življenje z nebeškim veseljem zameniti. Vse tiste poljubi rahlo na čelo in jih pripelji k meni; vsaki dan najmanj sto!« Ko je Bog to izgovoril, prikloni se angelj zopet sedemkrat globoko, ter se poda na zemljo, vesel naloge, katero mu je Bog izročil, ker bil je zagotovo prepričan, kako se ga bodo ljudje na zemlji razveselili, ker njih bode rešil zemeljskega trpljenja, ter ga z veseljem spremljali v nebeški raj.

Bilo jo zgodaj v jutru, ko angelj dospe na zemljo. Prvi človek, katerega je srečal, bil je mladi kmet na polju, s koso na rami. Pel si je vesel jutranjo pesem. Smrtni angelj ga pozdravi in se mu pridruži, ter mu pripoveduje, zakaj ga je Bog na zemljo poslal. Vpraša ga tudi, ako bi voljen bil iti z njim v nebo. »O ne, zdaj še ne, mogoče pozneje«, odgovori mu kmet, »sem še le dve leti oženjen, imam ljubo ženo in zdravega čvrstega sinka doma, katerimi dela veliko veselja. Tudi je pri nas na zemlji tako lepo in veselo. Le poglej obilo rožic po travnikih, lepših gotovo v nebesih nimate. Jaz ne grem s teboj, in ti tudi svetujem, da ne hodiš k mladim, veselim ljudem, temuč obiskuj stare in žalostne: takih bodeš zadosti našel tukaj v vasi, oni bodo z veseljem sprejeli tvoje povabilo. Meni tedaj ne zameri; želim ti dosta sreče«. Smrtni angelj se je nad kmetovim odločnim odklonom začudil. Sklenil pa je držati se kmetovega sveta, ter se poda v vas.

Pri prvi hiši najde starega moža, kateri je že komaj hodil. Angelj stopi k njemu ter mu reče: »Mož, star si in onemogel, gotovo te ne veseli več na zemlji prebivati. Pojdi z menoj, peljem te v nebesa, kjer ni truda ne bridkosti«. Stari mož zmaje z glavo. »Ne«, reče, »zdaj še ne. Godi se mi prav dobro. Moj sin — katerega si gotovo srečal — me ljubi, mi streže in stori vse, kar mi srce poželi. Še le mojega vnuka bi moral ti videti! Kadar se z njim igram in zabavam,

čutim tudi sam mlado življenje v sebi. Pri meni si se še prerano oglasil, pa poglej v sosednjo hišo, v njej boš našel mnogoletnega bolnika.

Angelj gre v sosednjo hišo, najde v postelji moža onemoglega, od bolečin se zvija. »Ali si ti tisti zdravnik, po katerega sem dal pisati?« jecljaje vpraša bolnik angelja, ko k postelji stopi. Ta odgovori: »Ne, jaz nisem zdravnik, pač pa sem prišel k tebi, da te tvoje hude, dolgotrajne bolezni rešim. Hočem te vzeti v nebesa, kjer ni bolezni ne bolečin«. Bolnik nekaj časa premišljuje. Angelj je že mislil: ta bode voljen iti z njim. Pa zdaj reče angelju, da je izvedel za izkušenega zdravnika, kateri je že mnogo težko bolnih ozdravil; in po tega zdravnika je tudi on dal pisati. Rad bi tedaj počakal na-nj, da bi izvedel, ako je še kaka pomoč za-nj ali ne. Bogat sem, tedaj lahko plačam. Ali ne daleč od tu stanuje stara ženica, ki je tudi bolna, še bolj pa siromašna. O kako bode ona vesela, da prideš k njej.« (Konec prih.)

Smešnica. Učitelj: »France, ako dajo tebi in tvojemu bratu mati pet jabelk in jih vidva pojedsta vsak po dve, koliko še jih vama ostane?« »Nič«, odgovori France hrabro, »nič, gospod učitelj, kajti midva pojeva vselej vse.«

Razne stvari.

(Blagoslovljenje.) V torek so mil. knezoškof blagoslovili nove dele šolskega poslopja pri č. šolskih sestrah v Mariboru. Delovanju teh ponižnih, krščanskih učiteljic streže vidno blagoslov božji, kajti ni še 30 let, kar so se naselile v naši škofiji in vendar deluje že 78 sester ali v maternem zavodu v Mariboru ali v kateri peterih podružnic.

(Romanje.) Mil. knezoškof se podajo koncem tega tedna skoz Pontebo k sv. Očetu v Rim in povrnejo se domov blizo o konci tega meseca. To je tedaj tretjo-krat, kar gredó kot naš višji pastir k sv. Očetu Leonu XIII.

(Slov. sokol.) v Celji priredi na belo nedeljo v vrtnem salonu gostilne »pri belem volu« koncert. Na vspredu je petje in igranje na tamburicah. Tamburaši so udje »Sokola«, torej domači umetniki.

(Kmetijska podružnica) v Mariboru ima prihodnjo nedeljo ob poldesetih dopoldne zborovanje v vinorejski šoli pri Mariboru. Pri zboru bode pouk o zelenem cepljenju in kletarstvu.

(Dež. odbor), veliki prijatelj slov. kmeta, pripravlja za dež. zbor, postavlo, po kateri dobijo posojilnice, tako zvane Raiffeisen, lahko podpore od dežele. Skorej gotovo pa namerava dež. odbor s tem slov. posojilnicam podstaviti nogo ter jih potisniti v stran. Upamo pa, da v tem izpodleti le dež. odboru.

(Šolstvo.) Na meščanskih šolah v Mariboru se nastavi katehet z redno plačo meščanskega učitelja. — Nadučitelj je postal pri Sv. Duhu v Halozah g. Albin Wankmüller, doslej učitelj v Čadramu in v Leskovci g. Vinko Stoklas, doslej učitelj pri Sv. Roku na Sotli; učitelj pa v Polensaku g. Ant. Kukovič, doslej podučitelj pri Sv. Marku nižje Ptuja in g. Ivan Matekovič, podučitelj pri Sv. Križu na Murskem polji.

(Spomladni glasi.) Gg. bogoslovci v Ljubljani so izdali tudi letos »Spomladne glase.« Knjižica je letos večja, kakor lani ter ima podobo sv. očeta na prednji strani. Stane pa mehko vezan izvod 20 kr. in trdo vezan 30 kr., po pošti pa 5 kr. več in se dobiva v Katoliški bukvarni. Pismena naročila sprejema tudi A. Štroj v ljubljanskem semenišču.

(Vozni listki) za romarje, ki gredó s slov. vlakom v Rim, dobijo se še tudi v nedeljo, v ponedeljek pa se odpelje vlak ob 9. uri dopoldne iz Maribora.

(Sadjereja.) Prihodnjo nedeljo, t. j. 9. aprila pride v Ruše gosp. potovalni učitelj Iv. Belé in bode v društvenih prostorih »Bralnega društva« ob 3. uri popoldne govoril o sadjereji in vinoreji. Kdor se zanima in kdor je vnet za napredek v sadje- in vinoreji naj ne zamudi te ugodne prilike, kjer se bode lahko brezplačno veliko koristnega priučil.

(Prošnja.) Na cvetno nedeljo oblekla se je praznično in vzela molitveno knjigo s seboj Marija Gavger, dekla pri Matiji Makvošek, p. d. Juršnik, kmetu v Lačni gori, Čadramske župnije in od tistega časa nje ni več nazaj. Imenovana bila je dne 16. aprila 1867 v Vitanji rojena in je od novega leta v tej službi bila sicer prav delavna, a obupna. Ker za imenovano nihče ne ve, tudi v domovini ne, se prosi naznanila, ako bi kdo nji živi ali mrtvi na sled prišel. J. Bezenšek, župnik.

(Obrtno društvo.) V soboto, dne 25. marcija se je ustanovilo v Celji slov. obrtno društvo. Društvo ni politično, vendar pa ga priporočamo slov. obrtnikom, kajti v njem bode brat z bratom in torej delovanje skrbno, za vse koristno, ne pa sebično, kakor je to pri enacih društvih, kjer so nemškutarji na vrhu, le preveč v navadi.

(Kresovi.) Letos so bili velikonočni prazniki, kar se tiče vremena, lepi in smo vsled tega videli tudi več kresov, kakor druga leta. Posebno veliko jih je gorelo okoli Maribora na zelenem Pohorju in po Slov. goricah.

(Slov. posojilnice.) Odkar imamo svoje posojilnice, pride veliko manj posestev na bobenj in hranilnice, po večjem vse v rokah nemškutarjev, niso več tako ohole nasproti slov. kmetom. To pa dene hudo nemškutarjem in ustanavljajo sedaj »svoje« posojilnice in tako imajo že v Razvanji pri Mariboru in v novem času pri Šentilji v Slov. goricah.

(Nemštvo.) Mestni očetje v Celji so postavili pri mestnih mitnicah le nemške napise in zavili so jih celo v nemške barve. To je smešno, saj nemškega voznika ni ondi mimo, če ga mitar tudi o belem dnevu čaka s svetilnico v roki.

(Velika naloga.) Jurij vit. Schönerer, »avstrijski Bismarck«, ne stopi več čez prag drž. zbora, ker tam neki ni za-nj dela. Zato pa se, pravi, tembolj loti vzgoje avstrijskih Nemcev, da bodo godni za pod »nemško havbo« ali ka-li, zanaša pa se v tem najbolj na nemške turnarje. V tem se mož menda ne moti.

(Smodnik.) Martin Ricman, kmečki sin iz Št. Janža pri Sp. Dravberku, je kupil v Slov. Gradci dva kilograma smodnika, del ga na voz ter sedel na-nj. Potoma pa mu pade iskra iz pipe na smodnik in v hipu se vname. Ko se fant zavé, ne vidi več smodnika, pač pa ga skelé roke in lice: smodnik ga je ožgal tako, da bode težko okreval.

(Za družbo duhovnikov) so meseca marcija vplačali č. gg.: Zadravec Ivan 70 gl. (ustn. in letn. enkrat za vselej dopl.), Spende 14 gl., Kreft 5 gl. (letn. pl. do l. 1896), Vavpotič 2 gl. (letn. pl. do l. 1895), Belšak 2 gl. (letn. pl. do l. 1896), Pajtlar 2 gl., Brglez Fran 2 gl., Časl 1 gl., Majcen Jos. 1 gl.

(Utonila) je Mica Vikovič, dekla pri Janezu Toplaku v Podvincih blizo Ptuja. Revo je »metalo«. Dne 18. marcija jo je zopet vrglo in je sirota v tem padla v mlako za hramom, ter je v njej utonila, da-si je mlaka le 15 do 20cm globoka.

Loterijne številke.

Trst 1. aprila 1893:	39, 76, 34, 33, 37
Line » » »	21, 20, 57, 16, 10

Razglas.

Podpisano c. kr. okrajno sodišče naznanja, da se je dovolila eksekutivna dražba vsega h konkurznej masi gosp. **Jožefa Urbana**, trgovca v Mariboru, spadajočega blaga in drugih pokretnin.

Za dražbo odločita se naroka na

10. in 17. aprila 1893

in sledeče dneve, vsakokrat od 9. do 12. ure dopoldan in od 2. do 6. ure popoldan v štacuni gosp. **Jožefa Urbana**, Tegetthoff-ove ulice št. 45, z dostavkom, da se bode blago in druge premičnine pri prvem naroku le za ali nad cenitno vrednostjo, oziroma nad izklicno ceno, proti plačilu v gotovini in proti temu, da se zdražbeno blago koj odpravi itd., pri drugem naroku pa tudi pod cenitno, oziroma izklicno vrednostjo oddalo.

Prodalo se bode:

- sladkor, po gručah, izklicna cena 36 kr. za kilo;
 - kava, po balah, eventualno po količinah 10 kil, izklicna cena 1 gld. 60 kr. za kilo;
 - moka po vrstah in vrečah (žakljih), izklicna cena pri Nr. 0 13 gld., Nr. 1 12 gld., Nr. 2 11 gld., Nr. 3 10 gld., Nr. 4 9 gld., Nr. 5 8 gld., Nr. 6 7 gld., Nr. 7 6 gld., Nr. 8 5 gld. za metrski stot (cent);
 - riž po količinah od najmanje 10 kil, izklicna cena za prvo vrsto 24 kr., za drugo vrsto 16 kr. za kilo;
 - mineralne vode, povprek, izklicna cena cenitna vrednost;
 - olja, povprek, izklicna cena cenitna vrednost;
 - slanine, povprek, izklicna cena cenitna vrednost;
 - čaj, po kilih, izklicna cena pri prvi vrsti 4 gld., pri drugi 1 gld. 50 kr. za kilo;
 - vse drugo blago povprek, izklicna cena cenitna vrednost;
 - vsa štacunska in druga oprava in orodja povprek, izklicna cena 150 gld.
- Ako bi se prodaja na gori navedeni način ne mogla izpeljati, bode se blago zaporedoma in posamično po inventurnem zapisniku izklicavalo in oddajalo.

C. kr. okr. sodišče v Mariboru lev. br. Dr., dne 29. marca 1893.

C. kr. okrajni sodnik:

1-2

Dr. Fohn, m. p.

Zahvala.

V resnici je zavarovalno društvo „**Unio catholica**“ katoliško društvo. Dne 13. februarja mi je ogenj veliko nesrečo povzročil, v kratkih dnevih pa mi je to v resnici katoliško društvo škodo popolnoma izplačalo, svetujem vsem častitljivim bralcem, da se tega katoliškega društva vdeležijo. Našemu zavarovalnemu društvu se pa za to dobroto najsrčneje zahvaljujem.

Stanovsko pri Poličanah 23. snüca 1893.

Jožef in Ana Brglez.

Martin Brglez, Franc Gajšek,
Simon Stoporko,
priče.

Najnovejše, najboljše in najcenejše

Verižne brane

za mah po travnikih

ima

Josip Lorber in dr.

v Žalcu (Štirska.)

6-6

VABILO

k izvanrednemu občenemu zboru „Posojilnice v Celji, registrovane zadruge z neomejeno zavezo — Vorschussverein in Cilli, registrirte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung“, kateri se bode vršil v nedeljo **16. aprila t. l.** ob 1/22. uri popoldan v dvorani Celjske čitalnice s sledečim dnevnim redom:

1. Predrugacenje pravil.
2. Razni predlogi.

Celje, dne 23. marca 1893.

Načelnstvo.

Razglas.

Podpisano ravnateljstvo naznanja, da se pri Posojilnici v Mariboru uraduje počeniš od **15. marca t. l.** ne samo, kakor do sedaj, ob **torkih in sobotah**, ampak tudi ob **četrtkih**, izzemašči praznike.

Posojilnica toraj izplačuje in sprejema plačila ob torkih in sobotah od osmih do dvanajstih in ob četrtkih od desetih do dvanajstih dopoldan.

4-5

Ravnateljstvo.

Adolf Hauptmann

tovarna

oljnatih barv, firnežev,

lakov in kleja 8-10

Ljubljana.

Na prodaj

je v okraju **Mariborskem** prav lepo **posestvo**, obstoječe iz 23 oralov zemlje lepih njiv, travnikov, gozdvov in vinograda. Proda se pod roko in prav po nizki ceni. Več se izve pri uredništvu tega lista. 2-3

Natečaj.

Zgradba novega ostrejša pri stolpu župne cerkve **Sv. Mihela** pri Šoštanji se bode po zniževalni dražbi oddajala dne **12. aprila t. l.** ob 10. uri dopoldne na lici mesta. Načrti, dražbeni pogoji s proračunom stroškov pr. 2678 gld. 63 kr. leže v župni pisarni na ogled.

Cerkveno-skladni odbor Sv. Mihela pri Šoštanji.

Cementne izdelke

kakor: plošče za tlak vsake velikosti in oblike v treh barvah, plošče za podstenja in k temu robne kamne, cementne cevi za mostove in kanale od 10cm do 40cm v znotranjem premeru, podboje za duri in okna, kompletne stopnice, pokrove za studence, štirivoglate in okrogle, velika korita (kopanje) in manjše predstave za studence, svinjske korita troje velikosti in vsake dolžine, podstavke za žel. nagrobne križe itd. Vse to iz najfinejšega portlandcementsa ima v zalogi in nareja na naročila izdelovatelj

Josip Mursa

na Krapji pri Ljutomeru.

Prevzema tudi vsako v to obrt spadajoče večje ali manjše delo. Za trpežnost svojih izdelkov jamči. Velika zaloga portland in roman-cementa. Ilustrovani ceniki na zahtevanje zastoj. 3-5

Jajca za valjenje

pravih **Brama-kokošij**, komad 15 kr., **holandskih**, črnih z veliko belo kapico, komad 15 kr., **houdanskih** kom. 15 kr., pravih **štajarskih kur**, komad 10 kr., **minorka** komad 20 kr., **Langshan** 30 kr., **puranov** 30 kr., **srebroyandottes** 50 kr., **Rammelslohern** 15 kr., **Cochin-china** 25 kr., **hamburških Silber-sprenkel** komad 25 kr., velikih **štajarskih rac** kom. 15 kr. Razpošiljam jajca za valjenje le od čistih živalij, katere so bile že večkrat premirane in sem porok za čistost in pravost sort.

Maks Pauly
Köflah, (Štirska.)

2-5

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej **Edvard Ferinc**,

gosposke ulice št. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo tvrdko. 7

Pivo v steklenicah in sodčkih.

Pokorno podpisani naznani, da prodava v obče priljubljeno, pri mnogih razstavah v Avstriji premirano izvrstno **Farahško pivo** (tako zvano zdravstveno pivo) v steklenicah 1/2, 3/4 in 1 liter in tudi v sodčkih 25 in 50 litrov po najnižji ceni častitim oštrijašem in slavnemu občinstvu.

S spoštovanjem

E. Bračko,

zaloga Farahškega piva in gostilna v Ptujih. 3-8

Premiran z zlato svinjino v Bruselu 1892 in s častnim diplomom in zlato svinjino v Londonu 1893.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katere želodec in oprava prebavnih delov ži-vota krepeča in tudi odprt život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katere pripravlja

Gabrijel PICCOLI,

lekar „pri angelju“

v Ljubljani

na Dunajski cesti-

Cena 1 stekl. 15 kr.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 stekl. stane gld. 1-36; s 24 gld. 2-60; s 36 gld. 3-84; s 44 gld. 4-26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5-26; 110 stekl. gld. 10-30. Poštno plača vedno naročnik.

Depôt v lekarnah **Bancalari** in **König** v Mariboru. 13-30

Hranilno in posojilno društvo v Ptujih,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Aktiva.

Bilanca.

Pasiva.

	gold.	kr.		gold.	kr.
Hiša vl. št. 346 Ptuj	31057	33	Glavni deleži	2000	—
" " " 52 "	7250	—	Opravični " od 3185 zadrug	48651	04
Inventar	394	12	Hranilne vloge od 1214 vložnikov	515216	06
Posojila 3172 zadružnikom	565591	38	Kapitalizovane obresti od hranilnih vlog do 31. decembra 1892	18810	90
Zaostale obresti od posojil	4475	82	Za leto 1893 predplačane obresti od posojil		
Naloženi denar v hranilnicah	18219	99	Splošni rezervni fond 1. januarja 1892		
V poštni hranilnici	1154	97	gld. 7744	10	
Menice in tiskovine	344	77	5 ⁰ / ₁₀₀ obresti do 30. jun. 1892	193	60
Gotovine v blagajni dne 31. decembra 1892	5936	07	4 ¹ / ₂ obresti do konca decembra 1892	174	24
			Vstopnina leta 1892	980	—
			Spec. rezervni fond za slučajne izgube znaša 1. jan. 1892	26255	90
			5 ⁰ / ₁₀₀ obresti do 30. junija 1892	656	40
			4 ¹ / ₂ obresti do konca decembra 1892	590	76
			gld. 590	76	
			Donesek leta 1892 za posebni rezervni fond	153	60
			gld. 27656	66	36748
			in ker se je dal ostanek čistega dobička v znesku	36748	60
			gld. 5251	40	
			vsled sklepa današnjega običnega zbora k posebnemu rezerv. fondu, znašata oba rezervna fonda skup	42000	—
			Čisti dobiček leta 1892	7217	31
	634424	45		634424	45

V Ptujih, dne 31. decembra 1892.

1—2

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz,

kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ceniki brezplačno in franko. 17-20

Proda se posestvo v okolici Hebenstrajt, četrte ure od Konjiškega trga obstoječe iz enega orala vinograda, eden oral sadnega vrta in travnika in ³/₄ orala njive z poslopji vred za 1200 gld. Več se izve pri Ivanu Pernovšek, c. kr. davkarskem pristavu v Celji. 3-3

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

ad št. 7520.

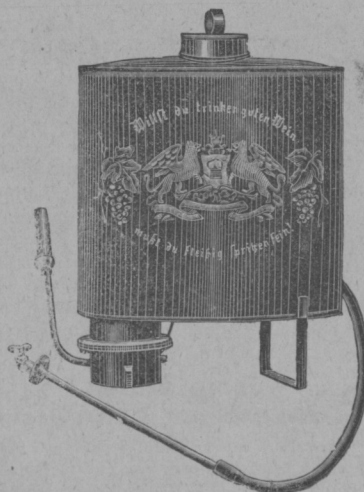
Naznanilo.

Mesto deželnega okrajnega živinozdravnika v **Kozjem**, na Spodnjem Štajarju, z letno plačo 600 gld. se začasno umešča. Po dveletnem službovanji k zadovoljnosti sledi definitivno potrjenje in se začasno delovanje vračuni.

Prošnjiki za to službo in sicer le diplomirani živinozdravniki naj pošiljajo svoje prošnje z dokazom o sposobnosti, o znanji obeh deželnih jezikov in dodejanjem službovanji, oziroma tudi o dovršenem fizikatnem izpitu, z rojstnim listom, predpisanim potom vsaj do **30. aprila 1893** štajarskemu deželnemu odboru.

Gradec, dne 30. marcija 1893.

Od štaj. deželnega odbora.

Priporočam svoje priljubljene 4¹/₂ kilo težke, bakrene, pokositrane

vakuum

peronospora - brizgalnice,

komad **14 gld.** Kdor vzame 6 komadov, dobi 7⁰/₁₀₀ odpustka.

600 komadov v zalogi.

A. Fiebiger,

kotlar koroške ulice 5, v Mariboru.

6